

Kocsis Edit – Varga Máté

Kályhacsempék és kályhaszemek a kerekí várból

2019

MÁTYÁS KIRÁLY MÚZEUM
VISEGRÁD

Bevezetés

Kereki vára emblematisa a Somogy megyei várak között, hiszen ez a legépebben megmaradt középkori vár a megyében. A várnak – egyedülálló módon – ma is több méter magasan álló kőből, és többnyire téglából épült falai láthatóak. Ugyan már sok Somogy megyei várban folytatnak régészeti kutatásokat, a kereki vár területén mindeztől komolyabb feltárás nem történt. Csak két kisebb kutatást lehet megemlíteni a 20. század derekáról. A vár jelentőségét jelzi az is, hogy a kutatások alkalmával kis mennyiségű, de annál jelentősebb régészeti leletanyag került elő. Ez a tárgyi anyag csak részleteiben került közlésre, ezért jelen tanulmányban először a vár területén előkerült jelentős kályhacsempe és kályhaszem anyagot szeretnénk közölni, remélve, hogy a vár régészeti és műemlékvédelmi kutatása folytatódni fog a közeljövőben, továbbá hozzájárulunk a régió középkori kályhakultúrájának kutatásához is.¹

Földrajzi környezet és a vár rövid története

Kereki Somogy megyében, a Balatontól 7 kilométerre fekszik, az egyik legfontosabb balatoni átkelő (Tihany-Szántód) közelében. A vár a mai településtől nyugatra, közvetlenül annak nyugati szélén található.²A középkorban erre haladt a Veszprém-szlavóniai út.

A település első említése 1193-ból való, amikor III. Béla megerősítette a johannita lovagokat birtokaikban, az ő tulajdonuk volt Kereki (*Querequi*) is. 1229-ben mindez már a székesfehérvári káptalan tulajdona. Az 1333–35. közötti években említették a pápai tizedjegyzékekben kereki plébánosát is. A vár ekkoriban, 1336-ban tűnt fel először az oklevelekben, ekkor még királyi várként. A vár – amelyet Fehér-

kő váraként is említene a források – 1396-ban került Marczali Miklós tulajdonába, aki ekkor temesi ispán is volt egészen 1402-ig.³ 1402–03 között az erdélyi vajda címet is birtokolta, 1409-től somogyi ispán lett, 1408-tól 1413-ban bekövetkezett haláláig pedig a báró és királyi tanácsos cím is megillette.⁴ 1451-ben Kis-, és Nagykerekit is említették. 1467-ben Enyingi Török Péter, majd 1495-től a Báthoriak birtoka lett a település, majd 1530-ban Perneszi Ferenchez került. A várat a Marczali család utolsó férfitagjának, Lászlónak a halála után 1474-ben a Báthoriak örökölték meg. Magát a várat egy 1494-es oklevél már romosnak írta le.⁵A török hódítást követően 1551-ben Kereki már biztosan oszmán fennhatóság alatt állt, hiszen a fehérvári szandzsák, kőröshegyi náhiejehez tartozott. A törökkori adóösszeírások alapján ekkor még nem néptelenedett el a falu, de 1563-tól már a törökkoppányi szandzsákhoz tartozott. 1564-ben Perneszi Farkas birtokolta névlegesen Kerekit, aki Babócsa várkapitánya volt. 1573–74-ben és 1580-ban még összeírták a település házait és családfőit. 1598 és 1599-ben szintén említették a települést, azonban a tihányi vár 1609-es összeírásában már nem, így a település pusztulása/elnéptelenedése e két időpont közé tehető. A törökkoppányi szandzsák 1631. évi összeírásában sem szerepelt már a település. 1665-ben Perneszi János eladta kereki birtokrészeit Salomváry Jánosnak. 1695-ben pedig Perneszi Zsigmond adta el itteni birtokait Babócsay Ferencnek.⁶

Kutatástörténet

A második világháború után, 1959-ben a vár romterületének kitisztítását Dornyay Darnay Béla vezetésével végezték el. Ezt követően a műemlékvédelmi helyreállítások miatt Sági Károly végzett ásatásokat 1961–62-ben. 1962–63-ban Koppány Tibor irányításával elkészül-

¹ A feldolgozás során nyújtott segítségért köszönet Kiss Vikornak, Heczer Brigittának, Csajági Nikolettának és Horváth Péternek. A leletanyag a keszthelyi Balatoni Múzeumban található meg 2015.1.1–29. leltári szám alatt.

² Lelőhely azonosító: 19569, névváltozatok: Fehérkő (Feyerkeu), Kupavár, Katonavár.

³ Marczali Miklós testvére Dénes mester, aki ekkoriban visegrádi várnagy.

⁴ Engel 1996. I. 204, II. 154.

⁵ Koppány 1993. 215.

⁶ Koppány–Sági 1967. 5–11, 15–17, 22.

tek a vár állagmegóvási és helyreállítási munkálatai.⁷

A vár

A Koppány Tibor által közölt helyszínrajzon⁸ egy délről és nyugatról kettős sánccal övezett, szabálytalan sokszög alaprajzú, támpilléres külső fallal körülkerített vár bontakozik ki. A vár bejárata – egy két támpillére támaszkodó kaputorony – a déli oldalon nyílt. A trapéz alakú várudvart nyugatról, északról és keletről palotaszárnyak vették körül, de a két utóbbi épületszárnyból alig maradt valami. A nyugati oldalon emelkedett a belső torony, a tőle délre futó palotaszárny külső fala még az első emelet magasságáig áll, kívül két támpillér támasztja. Megmaradt az árnyékszék kettős aknája is, amely az első és a második emeletről vezetett az árokba – az első emeleti fülkének a boltozata is megvan. Látható még a nyugati és északi szárnyak alatt húzódó pincébe vezető kőlépcső is félköríves kapukeretével együtt.⁹

A vár a kevés régészeti leletanyag alapján a 14. században épülhetett, ugyanis ennél korábbi anyag nem került elő.¹⁰ Sági úgy véli, hogy a várat 1491-es ostroma után már nem használták, a 16. század közepe táján, talán a török hadak közeledtének hírére pedig felrobbantották.¹¹

Korábbi közlések a vár kályhacsempéiről

Sági Károly és Koppány Tibor csak érintőlegesen említette a kályhacsempéket. Egyetlen példány (Kat.1.) rajzát közzétették, amiről megállapították, hogy hasonló – csak zöld mázzal bevont – mesejelenetes darab ismert a budai várból, és a Kerekiben előkerült példányt is ugyanazzal a préselőmintával gyártották. A ku-

tatás akkori állása szerint ezek a kályhacsempék 1387–1396 között készültek.¹²

További kályhacsempék és kályhaszemek kerültek elő a várfal külső tövében, azonban ezek mind utólagos kincskeresés által bolygatott rétegből származnak. A közlemény szerint előkerült két grafitos anyagú, ausztriai csempe töredéke, amit a 14. századra kelteztek, illetve szintén innen néhány mázas és mázatlan kályhaszem, amiket feltételelesen szintén a 14. századra datáltak.¹³

Több kályhacsempe a pince feltöltéséből került elő. Az egyik ilyen a mesejelenetes kályhacsempe, melynek tölgyfalevelei maradtak meg. Ezt akkor a Zsigmond-kori II. csoport 2. típusának tartották. Itt is feltételezték a budai példányokkal közös préselőmintát. Szintén innen került elő egy áttört, mérműves kályhacsempe töredék, amit akkor Holl Imre a Zsigmond-kori II. csoport 14. típusának tartott. Ezek a kályhacsempék már 1408 után készülhettek a nyéki műhelyben, és ezután szállíthatták a fehérkői várba.¹⁴

Szintén a pincéből kerültek elő barnássárga színű mázzal fedett töredékek. Az egyiken sárkány farka látható, míg a másikon – Sági véleménye szerint – egy rosszul rajzolt ló hátsó lábai. Ezen kívül sárga mázas, rozettával díszített saroktöredék is került elő.¹⁵

Sági véleménye szerint az újjáépítés után egy díszes kályha állhatott a várban (kora Zsigmond-kori kályha, talán az I. típus, amit a 14. század végére – 15. század elejére lehet keltezni), továbbá másik két helyiségben is lehetett díszes kályha. Továbbá még két egyszerűbb szemes kályha darabjai is előkerültek.¹⁶

⁷ Koppány–Sági 1967. 3.

⁸ Koppány 1993. 214.

⁹ Koppány 1993. 213–215.

¹⁰ Koppány–Sági 1967. 14.

¹¹ Koppány–Sági 1967. 26.

¹² Koppány–Sági 1967. 19–20.

¹³ Koppány–Sági 1967. 20. Véleményünk szerint a kályhacsempék és kályhaszemek nem származhatnak a 14. századból, valószínűleg 16. századot akartak írni.

¹⁴ Koppány–Sági 1967. 21. 1403-ban a várnak volt egy kisebb ostroma, ami után szükségesség válhatott a felújítás, és új kályhák építése.

¹⁵ Koppány–Sági 1967. 21.

¹⁶ Koppány–Sági 1967. 21.

1. *Zsigmond-kori mesejelenetes kályhacsempe töredéke*

2. *Zsigmond-kori mesejelenetes kályhacsempe töredéke*

A kályhacsempék

Az eddig összegyűjtött kályhacsempe anyag igen töredékes és csekély mennyiségű, azonban a töredékek túlnyomó többsége mégis egy adott korszaknak és egy kályhás műhelynek a terméke. Mivel a Holl Imre megnevezése szerint a Zsigmond-kori I. műhely számos más helyen is készített kályhát ebben a korban, ezekből a kis töredékekből több csempetípust is lehet azonosítani, és az egykori kályha felépítését is nagyjából rekonstruálni lehet. Ez azért is fontos, mert egyre tisztább képet kezdünk alkotni a középkori kályhásműhelyeink tevékenységi köréről, s arról is, mekkora területen és milyen társadalmi körben használták ezeket a reprezentatív fűtőberendezéseket.

A vár területéről eddig előkerült, beazonosítható csempetípusok

I. Egy Zsigmond-kori I. műhely kályhájának darabjai

1. Mesejelenetes négyzetes csempe nyuszival és sünnel egy nagy tölgyfa alatt, a Zsigmond-kori I. csoport 2. típusa.¹⁷ 1 db drapp színű mázatlan kerámia, éles rajzolatú lenyomatok-

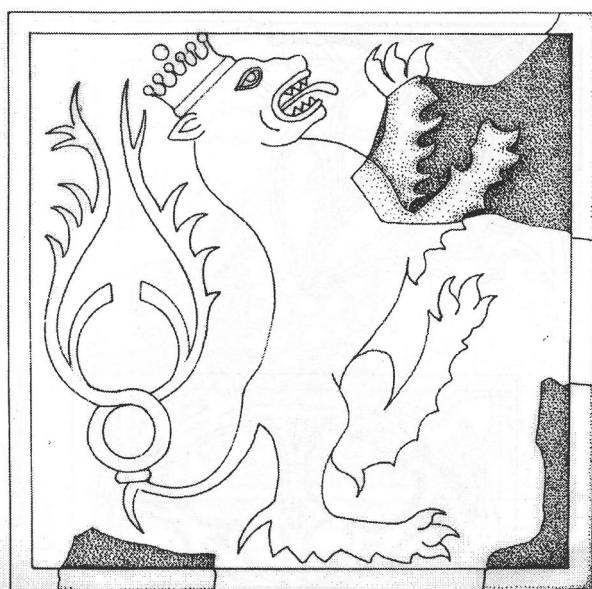

3. *Zsigmond-kori mesejelenetes kályhacsempe töredéke*

kal, valamint 3 db csempe töredéke sárgásbar-na mázzal. Feltételezett mérete kb. 26x26 cm. (1–3. ábra)

2. Heraldikailag balra ágaskodó, kettős farkú cseh oroszlánt ábrázoló négyzetes csempe,

¹⁷ Holl 1958. 228, 30. kép.

4. 1) Zsigmond-kori kettős farkú cseh oroszlánt ábrázoló kályhacsempe töredéke.
2) A kályhacsempe analógiájának rajza az esztergomi érseki palotából (Boldizsár Péter nyomán)

5. Zsigmond-kori sárkányrendes ábrázolású kályhacsempe töredéke

Zsigmond-kori I. csoport 11. típus.¹⁸ 1 db töredék barnássárga mázzal. Feltételezett mérete kb. 26 x 26 cm. (4. ábra 1-2)

3. Négyzetes csempe valamilyen sárkánylábbal, illetve háti tüskékkel, egy heraldikailag balra néző sárkányrendes ábrázolás részlete lehet. 2 db töredék barnászöld mázzal, valószínűleg egy csempe darabjai. (5. ábra)

4. Dongás hátú félcsempe, előlapján közepesen szőlőfürttel és indákkal, a sarkokban 5-6 gömböcskéből álló halmazra redukálódott levélkével, Zsigmond-kori I. csoport 26. típus.¹⁹ 1 db töredék barnászöld mázzal. (6. ábra)

5. Összeépített sarokcsempe négyzetes csempéből és félcsempéből összeillesztve, kö-

¹⁸ Holl 1971. 163, 114. kép.

¹⁹ Holl 2002. 357–358.

6. Zsigmond-kori szőlőfürtös és indás kályhacsempe töredéke

8. Zsigmond-kori áttört előlapú, aszimmetrikus mérműdíszítésű, élbefutó mérmű profilú kályhacsempe töredéke

7. Zsigmond-kori áttört előlapú, négykaréjos, élbefutó profilú mérműves kályhacsempe töredéke

zös hátrész kialakítással, az előlapok letörtek. 1 db töredék, zöld mázzal.

6. Négyzetes alakú, áttört előlapú csempe töredékei négykaréjos, élbefutó profilú mérmű díszítéssel. 3 db töredék maradt meg, amely

9. Zsigmond-kori címerábrázolásos kályhacsempe töredéke

10. Zsigmond-kori zárt előlapú vakmérműves kályhacsempe töredéke

két csempéhez tartozhat. Feltételezett élhossz: 22–22,5 cm, a tál alakú hátrész mélysége 9 cm. (7. ábra)

7. Négyzetes alakú, áttört előlapú csempe aszimmetrikus mérmű díszítéssel, élbefutó

11. Zsigmond-kori zárt előlapú vakmérműves kályhacsempe töredéke

12. Zsigmond-kori mázas, hagyma alakú kályhaszem töredéke

mérműprofilal. 1 db töredék sárga mázzal, benne barna vasoxid cirmokkal. (8. ábra)

8. Téglalap alakú, nagyméretű csempe töredéke dongás hátkialakítással, előlapján talán egy címerábrázolás csöbörzsíkjának töredéke látható, illetve valamilyen sisaktakaró részlete. 1 db töredék barnássárga mázzal. (9. ábra)

9. Téglalap alakú zárt előlapú csempe, vakmérműves mintával, pálcás mérműprofilal. A csempe felső részén körbe írt forgó halhólyagos díszítés, a csempe felső sarkaiban háromkaréjos térkitöltés. 1 db töredék barnássárga mázzal. (10. ábra)

10. Téglalap alakú zárt előlapú csempe vakmérműves mintával, hármas tagolású mérműprofilal, a Zsigmond-kori I. csoport 6/b típus²⁰ át nem tört változata. A körbeírt vakmérmű közepén ötkaréjos rozetta látható. 1 db töredék barnássárga mázzal. (11. ábra)

11. Téglalap alakú, zárt vagy félig áttört előlapú csempe. 1 db töredék sötétzöld mázzal.

12. Hagyma alakú kályhaszemek a kályha kupolájából. 4 db hagyma alakú kályhaszem darabjai, felül sötétzöld mázzal. Magasságuk 14,7–15 cm, legnagyobb átmérőjük 14 cm, száj átmérőjük kb. 10 cm. (12. ábra)

²⁰ Holl 1958. 228, 33. kép b.

II. Szürke, redukált égetésű szemes-kályha a 15. század második feléből

1. Sarok kályhaszem négyszögletes tál alakú szemből és korongolt félhengeres kályhaszem-ből összeépítve. A sarokélre illesztve agyagesík fut végig, amelyen egyenetlen bevagdalással kötélfonatot imitáltak. A kötélfonat két oldala mentén kétfelé osztott halszálkamintás díszítés fut végig, amelyet pecsétlőhengerrel nyomtak

bele a még puha agyagba. A pecsétlőhenger minta ismétlődési hossza 4,7 cm, szélessége 0,6 cm. A sarokelem magassága 22 cm, a szélesebb oldal 22+2 cm, a keskenyebb oldal kb. 11 cm széles. A kályha négyszögletes tál alakú csempéinek oldalhossza kb. 22 cm lehetett. A kályhaszemek a felületükön fakó, sötétszürke színűek, a törésfelületük kissé világosabb szürke színű. (13–14. ábra)

13. Szürke, redukált égetésű kályhaszem töredéke

14. Szürke, redukált égetésű kályhaszem töredéke

III. Egyéb kályhaszemek (16. század)

1. Hagyma alakú kályhaszemek csúcsos tetővel, a csúcs alatt egy-egy körbefutó horonnyal díszítve. Homokos soványítású, barnára égetett kerámia, mázatlan, 2 db töredék, legnagyobb átmérőjük 11–11,5 cm.

2. Hagyma alakú kályhaszem. Homokos soványítású, vörösre égetett kerámia, 1 db töredék.

3. Négyszögletes tál alakú kályhaszem csücskösre alakított sarkokkal. 1 db töredék élénkvörösre égetett kerámiából, belseje egykor grafitozva lehetett.

A Zsigmond-kori csempék anyaga

A Zsigmond-kori I. csoporthoz tartozó kályhacsempék anyaga kissé porózus felületű, általában drapp színűre, egyes részeken rózsaszínre/vörösre égetett kerámia. A kerámia néhol rétegesen égett át, törésfelületében belül néha egy szürkére vagy rózsaszínre égett csík figyelhető meg. A hátrészekhez felhasznált agyag kevésbé volt finomra iszapoltva, benne gyakran beleégett zárványok láthatóak. A kályhászmester készített mázatlan csempét is, de a legtöbb darabon barnássárga, sárgásbarna, zöldesbarna vagy sötétzöld ólomház található. Némelyik sárgás mázú csempén barna vasoxid pettyek és cirmok is láthatók, mivel a vasoxid szemcséket nem keverték el egyenletesen a mázban. A különböző sárgás-barnás, illetve zöldes árnyalatú csempék keverten fordulhattak elő a kályhán, de a kupola hagyma alakú kályhaszemeiből eddig csak sötétzöld árnyalatú darabok kerültek elő.

A Zsigmond-kori kályha felépítése

A zárt előlapú négyzetes csempék egyszerű léckerettel és simán lementszett végű, fiókos hátrésszel készültek. A körülbelül 22 csempe töredékéből 12 csempetípust lehetett elkülöníteni. A négyzetes, zárt előlapú, 26 x 26 centiméteres csempék, a sarokcsempék és a falhoz illeszkedő félcsempé elemek a kályha alsó, tűzteret körbevevő, nagyjából kocka alakú részét építhették fel. A négyzetes csempék ábrázolásai között volt tölgyfa alatt nyulat és sünt ábrázoló

mesejelenet, cseh oroszlanos ábrázolás és sárkányrenddel körülölelt címeres csempe is. A félcsempék egyik mintája szőlőfürtös díszítésű volt. A valamivel kisebb, 22–22,5 centiméteres oldalhosszú négyzetes, áttört mérműves előlapú csempék a kályha vállrészénél talán egy átvetető sort alkothattak a felső rész felé. A kályha felső részéből eddig csak téglalap alakú, zárt előlapú, címerdíszes vagy vakmérműves csempék töredékei maradtak ránk. Az oromcsempék milyenségéről sajnos még ennyit sem tudunk. A kályha kupoláját viszont a kor divatjának megfelelően hagyma alakú kályhaszemek díszítették.

Párhuzamok, következtetések

Az eddig napvilágra került csekély anyagban a jól elkülöníthető csempetípusok közül négyet lehetett azonosítani a Zsigmond-kori I. csoport műhelyének termékeivel. Ez a hosszú ideig tevékenykedő kályhászműhely nemcsak a királyi udvar számára készített fűtőberendezéseket. Holl Imre több művében²¹ is foglalkozott ennek a műhelynek a termékeivel, újabb és újabb típusokat sorolva ide, végül egy külön cikkben foglalta össze a műhely tevékenységi körét és idejét.²²

A kályhászműhely még a Zsigmond-kor elején, az 1390-es években kezdhetette meg működését, de kályhákat gyártott még az 1410-es években is. Időközben egyes préselőmintái egészen elkoptak – ez látszik némely elmosódott lenyomatú csempéjükön is, – sőt egyes negatívokat időközben újrafaragott darabokkal pótolhattak. A műhely negatívkészlete folyamatosan gyarapodott is: az idők folyamán az uralkodó újabb címerváltozatai tűntek fel, egyes darabokon a sárkányrend jelvényét is ábrázolták, sőt már a királyhoz közelálló főurak (pl: Eberhard zágrábi püspök,²³ Cillei család) címerábrázolásai is felbukkantak a csempék előlapján. Az elterje-

21 Holl 1958. 228–231; Holl 1971. 161–166; Holl 1985. 211–215; Holl 1990. 76–77; Holl 2002. 357–380; Holl 2010. 726–740.

22 Holl 2002. 357–380.

23 Budán, Esztergomban, Várgesztesen is. Holl 1971. 165. 119. kép; Boldizsár 2003. 108. III. tábla 5.; Kovács 2014. 236., Abb. 13.6.

dési kör a királyi központok mellett (azokat is beleértve), nagyjából a Dunántúl északi felére terjedt ki. Az eddig ismert csempék lelőhelyei a következők:

Buda, királyi palota
 Nyék, királyi vadászkastély
 Visegrád, királyi palota
 Buda, város
 Pest, város
 Esztergom, érseki palota
 Vértesszentkereszt, bencés apátság
 Pilisszentkereszt, ciszterci apátság
 Székesfehérvár
 Várgesztes, vár
 Várpalota, vár
 Kőszeg, vár
 Solymár, vár
 Kereki, vár
 Nándorfehérvár, vár

Amint láthatjuk, már Holl Imre is számításba vette a Kereki várából előkerült leleteket, bár csak az addig egyedül publikált mesejelenetes csempetípussal számolt.²⁴A helyszínek, ahol a Zsigmond-kori I. műhely kályhái álltak részben királyi paloták és vadászkastélyok (Buda, Visegrád, Nyék, Solymár), valamint olyan kolostorok, ahol az uralkodó vadászatai során gyakran megszállhatott (Vértesszentkereszt, a pilisi ciszterci kolostor). Ugyanakkor a kályhák megjelentek egyes udvari bárók városi házaiban (pl. Budán a Lackfiak háza), vagy vidéki rezidenciáiban is: így a Garaiaknak Kőszegen, az Újlakiaknak Várpalotán, a Marczaliaknak Kereki várában volt a műhelytől származó fűtőberendezésük. Ez utóbbi rezidencia esetében a várat 1396-tól megszerző és 1413-ban bekövetkezett haláláig birtokló Marczali Henrik lehetett a kályha vagy kályhák megrendelője. Az ő élete és itteni birtoklása szinte egybeesik a kályhász-műhely tevékenységi idejével. A kályhán megjelenő sárkányrendes címeres csempét is figyelembe véve, a kályha felállítására 1408 után kerülhetett már sor.

Későbbi szemeskályhák

A vár anyagából ismertté vált egy igen szépen kidolgozott sarok kályhaszem típus is, négyszögletes tálalakú és félhengeres szemből összeépítve, sarokélén kötélfonat mintával, amelyet kétoldalt pecsétlőhengerrel benyomott mintasor kísér. Az ilyen finoman kidolgozott sarokelemek olyan szépen rakott szürke, mázatlan szemeskályhákhoz szoktak tartozni, amelyek elsősorban négyszögletes tálalakú elemekből épültek fel a díszesebb gótikus kályhák mintájára és a kevésbé reprezentatív helyiségeket fűtötték. A szemeskályha még a 15. század második felében, a vár romossá válása előtt készülhetett.

Néhány sárgás anyagú, mázatlan, négyszögletes tál alakú, illetve hagyma alakú kályhaszem is előkerült a vár területéről. Ezek már a 16. század folyamán, a zavaros időkben állított szemeskályhákhoz tartozhattak, s nem nagyon különböztek a korabeli falusi szemeskályháktól. Talán a 16. század első felében a már elhagyott vár egy még lakható részét használta valaki, s készíttethette ide ezt az egyszerű szemeskályhát.

²⁴ Holl 2002. 363–364.

Katalógus

Kályhacsempék

1. Zsigmond-kori I. csoport, mesejelenetes kályhacsempe saroktöredéke. Drapp színű, porózus anyagú, jól iszapolt, jól égetett, mázatlan, éles lenyomatú, belső oldalán használatra utaló koromnyomok. Eredeti mérete 26x26 cm lehetett. A mesejelenet bal alsó – szikla és nyuszi – része van meg. H: 11,5 cm, sz: 13,8 cm, v: 0,8–1,2 cm, ltsz: 79.400.1. – két udvari járószint közötti töltésből

2. Zsigmond-kori I. csoport, mesejelenetes kályhacsempe peremtöredéke. Drapp színű, jól iszapolt, jól égetett, éles lenyomatú, barnássárga színű mázzal. Eredeti mérete 26x26 cm lehetett. A mesejelenet tölgylevelei vannak meg. H: 10,3 cm, sz: 8,2 cm, v: 0,8–1,1 cm, ltsz: 2015.1.1. – Dornyay Béla gyűjtése, 1959.

3. Zsigmond-kori I. csoport, mesejelenetes kályhacsempe előlapjának töredéke. Drapp színű, jól iszapolt, jól égetett, éles lenyomatú, barnássárga színű mázzal. Eredeti mérete 26x26 cm lehetett. A mesejelenet tölgylevelei vannak meg. H: 9,7 cm, sz: 8,5 cm, v: 0,6–1,1 cm, ltsz: 2015.1.2. – Dornyay Béla gyűjtése, 1959.

4. Zsigmond-kori I. csoport, mesejelenetes kályhacsempe peremtöredéke. Drapp színű, belül rózsaszín, jól iszapolt, rosszul égetett, barnássárga, kicsit zöldes színű mázzal, plasztikus kialakítású, belül használatra utaló koromnyomok. Eredeti mérete 26x26 cm lehetett. A mesejelenet alsó-középső sziklái vannak meg. H: 9,4 cm, sz: 3 cm, mé: 5,2 cm, v: 0,8–1,2 cm, ltsz: 2015.1.6. – ásatásból, 7. zacskó

5. Zsigmond-kori I. csoport, sárkányrendes vagy címeres kályhacsempe saroktöredéke. Drapp színű, jól iszapolt, jól égetett, belül használatra utaló koromnyomok, sárgásbarna színű mázzal. Négyzetes alakú csempe lehetett, a csempén néhány karom/tüske látszik. H: 11,3 cm, sz: 5,8 cm, mé: 4,7 cm, v: 0,6–1 cm, ltsz: 2015.1.7. – ásatásból, 7. zacskó

6. Zsigmond-kori kályhacsempe peremtöredéke. Vörös színű, belül szürkére égett, keményebb kerámia, jól iszapolt, rosszul égetett, a hátrészébe zárványok égtek, barnászöld színű mázzal, belül használatra utaló koromnyomok. Téglalap (?) alakú, sárkányos csempe töredéke

lehetett. H: 8,6 cm, sz: 5,5 cm, v: 0,8–1,1 cm, ltsz: 2015.1.8. – ásatásból, 7. zacskó

7. Zsigmond-kori I. csoport, sárkányrendes kályhacsempe peremtöredéke. Vörös színű, belül szürkére égett, keményebb kerámia, jól iszapolt, rosszul égetett, aminek a hátrészébe zárványok égtek, barnászöld színű mázzal, belül használatra utaló koromnyomok. Téglalap alakú lehetett, jobbra néző sárkányos csempe, a sárkány tüskéi vannak meg a bal keret mentén, talán összetartozhat az 5. számú csempével. H: 9,3 cm, sz: 3,1 cm, mé: 9 cm, v: 1,1–1,2 cm, ltsz: 2015.1.9. – ásatásból, 7. zacskó

8. Zsigmond-kori kályhacsempe saroktöredéke. Vörös színű, belül szürke, jól iszapolt, rosszul égetett, kemény csengésű, hátrészében zárványok, zöld színű mázzal, használatra utaló koromnyomok. Négyzetes alakú volt, lelógó címertakaró cafrangjai vagy sárkány farkának töredéke látszik. H: 12,9 cm, sz: 7 cm, mé: 8,9 cm, v: 0,8–1 cm, ltsz: 2015.1.3. – ásatásból, 7. zacskó

9. Zsigmond-kori I. csoport, cseh oroszlános kályhacsempe saroktöredéke. Drapp/vörös színű, porózus anyagú, jól iszapolt, jól égetett, barnászöld színű mázzal, Téglalap alakú lehetett, jobbra néző cseh oroszlánnak a kettős farkának egy részlete látható. H: 12,8 cm, sz: 6,5 cm, v: 0,7–0,9 cm, ltsz: 2015.1.10. – ásatásból, 7. zacskó

10. Zsigmond-kori I. csoport kályhacsempe előlapjának töredéke. Drapp színű, jól iszapolt, jól égetett, barnássárga színű mázzal. Téglalap alakú volt, zárt előlapú, dongás hátú. Csöbörsisak és sisaktakaró ábrázolása látható talán rajta. H: 11,3 cm, sz: 8,2 cm, v: 1,1–1,2 cm, ltsz: 2015.1.11. – ásatásból, 7. zacskó

11. Négyzetes alakú kályhacsempe fiókos hátrésze, a vége simán lemetezett. Drapp színű, belül rózsaszín csík, jól iszapolt, rosszul égetett, kívül lefolyt barnássárga színű mázzal, belül használatra utaló koromnyomok, 2 db töredék. H: 8,7; 6,8 cm, sz: 7,1; 8,1 cm, v: 0,7–1,2 cm, ltsz: 2015.1.15. – ásatásból, 6. zacskó

12. Négyzetes alakú kályhacsempe fiókos hátrésze, talán áttört. Drapp színű, jól iszapolt, jól égetett, sárga, barna cirmos színű mázzal, kívül használatra utaló koromnyomok. H: 3,7 cm, sz: 7,1 cm, v: 0,8–0,9 cm, ltsz: 2015.1.16.

13. Négyzetes alakú kályhacsempe fiókos hátrésze. Drapp színű, jól iszapolt, jól égetett, sárga, barna cirmos színű mázzal, a máz a külső oldalára is ráfolyt. H: 13 cm, sz: 9,6 cm, v: 0,8–1,1 cm, ltsz: 2015.1.27.

14. Félcsempe saroktöredéke, dongás háttal. Drapp színű, belül rózsaszín csíkkal, jól iszapolt, rosszul égetett, barnászöld mázzal, belül használatra utaló koromnyomok. Az előlapon közepén szőlőfürt és inda volt, a levelek már 5-6 gömböcskévé vannak torzulva. Négy levél van meg a jobb alsó vagy bal felső sarokból. H: 7 cm, sz: 6,9 cm, mé: 7,5 cm, v: 0,6–0,9 cm, ltsz: 2015.1.5. – Dornay Béla gyűjtése, 1959.

15. Összeépített sarokcsempe peremtöredéke. Hátrész és a keret (?) félcsempe oldaláról. Fiók közös, a vége visszahajtott, lekerekített, visszanyomott (?). A félcsempe előlapja letört. Drapp színű, rózsaszín csíkkal, jól iszapolt, rosszul égetett, sötétzöld mázzal, belül használatra utaló koromnyomok. H: 14,2 cm, sz: 2,1 cm, mé: 5,2 cm, ltsz: 2015.1.17. – ásatásból, 6. zacskó

16. Négyzetes alakú, 4 karéjos, áttört előlapú kályhacsempe saroktöredéke. Drapp színű, rózsaszín csíkkal, jól iszapolt, rosszul égetett, barnászöld színű mázzal. Az eredeti mérete 22–22,5x22–22,5 cm lehetett, mélysége 9 cm. Léckeretes, belül pálcá keret, ez alatt mérmű, késsel metszett. H: 7,7 cm, sz: 2,7 cm, mé: 8,1 cm, v: 0,7–0,9 cm, ltsz: 2015.1.4. – ásatásból, 6. és 1. zacskó

17. Négyzetes alakú, áttört előlapú, mérműves kályhacsempe oldaltöredéke, és tál alakú hátrésze. Nem szimmetrikus mérmű, élbefutó profil. Drapp színű, jól iszapolt, jól égetett, sárga, barna cirmos színű mázzal, külső felületén használatra utaló koromnyomok. H: 21,4 cm, sz: 5,2 cm, mé: 10,5 cm, v: 0,6–0,8 cm, ltsz: 2015.1.18. – ásatásból, 6. és 2. zacskó

18. Négyzetes alakú, áttört előlapú, mérműves kályhacsempe oldaltöredéke, és tál alakú hátrésze. Nem szimmetrikus mérmű, élbefutó profil, és egy darab orrtag töredéke, élbefutó profillal. Drapp színű, jól iszapolt, jól égetett, sárga-barna cirmos színű mázzal, külső felületén használatra utaló koromnyomok. H: 14,7; 4,5 cm, mé: 9,9; 2,5 cm, v: 0,8–1,1; 1,6 cm, ltsz: 2015.1.28. – ásatásból, 2. zacskó

19. Zsigmond-kori I. csoport, vakmérműves kályhacsempe előlapjának töredéke. Drapp színű, belül rózsaszín csíkkal, jól iszapolt, rosszul égetett, vékony falú, barnászöld színű mázzal. Téglalap alakú volt, 5 karéjos rozetta közepén, hármas mérműprofilal. 6/b. típus vakmérműves változata. H: 8 cm, sz: 5,8 cm, v: 0,5–0,6 cm, ltsz: 2015.1.12. – ásatásból, 7. zacskó

20. Zsigmond-kori I. csoport, vakmérműves kályhacsempe saroktöredéke. Drapp színű, rózsaszín csíkkal, jól iszapolt, rosszul égetett, sárgásbarna színű mázzal, belül használatra utaló koromnyomok Téglalap alakú volt, körben forgó halhólyagos minta, felső sarkokban térkitöltő 3 karéj. 1 pálcás mérműprofil, nem ismert típus. H: 12,3 cm, sz: 5,4 cm, mé: 4,8 cm, v: 0,7–1,1 cm, ltsz: 2015.1.13. – ásatásból, 7. zacskó

21. Zsigmond-kori I. csoport, kályhacsempe saroktöredéke. Drapp színű, részben rózsaszínre égett, jól iszapolt, rosszul égetett, sötétzöld színű, vastag mázzal, de a csempe belsejébe csak kissé folyt be. Csempe szélessége kb. 22 cm lehetett. Téglalap alakú csempe, dongás hátrésze, csak a sarok van meg, talán zárt előlap, de lehet félig áttört is. H: 14,2 cm, sz: 4,5 cm, mé: 9,9 cm, v: 9–1,2 cm, ltsz: 2015.1.19. – ásatásból, 6. zacskó

Kályhaszemek

22. Zsigmond-kori, hagyma alakú kályhaszem. Sötét rózsaszínű, jól iszapolt, jól égetett, felül sötétzöld máz, belül használatra utaló koromnyomok. Korongolási vonalakkal, csúcsos tetővel, a csúcsa alatt és a legszélesebb résznél 2-2 horony. M: 15 cm, szá: 10,2 cm, v: 0,7–1 cm, ltsz: 2015.1.24. – ásatásból, 3. zacskó

23. Hagyma alakú kályhaszem töredéke. Világosbarna színű, homokkal soványított, jól iszapolt, jól égetett, belül használatra utaló koromnyomok. Csúcsos tetejű, a csúcs alatt egy horony. Á: 11,3 cm, m: 10,5 cm, v: 0,5–0,6 cm, ltsz: 2015.1.14. – ásatásból, 7. zacskó

24. Hagyma alakú kályhaszem töredéke. Világosbarna színű, homokkal soványított, jól iszapolt, jól égetett, belül használatra utaló koromnyomok. Csúcsos tetejű, a csúcs alatt egy mély horony. H: 9,5 cm, sz: 7 cm, v: 0,4–0,6 cm, ltsz: 2015.1.25. – ásatásból, 7. zacskó

25. Hagyma alakú kályhaszem töredéke. Világosbarna színű, homokkal soványított, jól iszapolt, jól égetett, belül használatra utaló koromnyomok. Csúcsos tetejű, belül talán grafitozva lehetett. H: 5,6 cm, sz: 6,4 cm, v: 0,5–0,6 cm, ltsz: 2015.1.20. – ásatásból, 3. zacskó

26. Szürke, redukált égetésű kályhaszem töredéke. Négyzetes alakú és félhengeres összeépített sarokcsempe. Sarok és beillesztett agyagcsík, egyenetlen kötélfontat bevagdálással. A kötélfontat imitáció két oldalán pecsétlöhengeres minta. Minta ismétlődési hossza 4,7 cm, szélessége 0,6 cm. Felülete sötétszürke, fakó, törésfelületén kicsit világosabb szürke, jól iszapolt, jól égetett. Méret: 22 cm, négyzetes oldal 22+2 cm lehet, téglalap alakú oldal kb. 11 cm. H: 22 cm, mé: 8,8 cm, v: 0,6–0,7 cm, ltsz: 2015.1.22.

27. Szürke, redukált égetésű kályhaszem töredéke. Négyzetes alakú és félhengeres összeépített sarokcsempe. Sarok és beillesztett agyagcsík, egyenetlen kötélfontat bevagdálással. Felülete sötétszürke, fakó, törésfelületén kicsit világosabb szürke, jól iszapolt, jól égetett. H: 14,6 cm, mé: 6,7 cm, v: 0,8 cm, ltsz: 2015.1.29.

28. Kisméretű tál alakú kályhaszem peremtöredékei, eredeti mérete 13x13 cm lehetett. Sárga színű, homokkal soványított, jól iszapolt, jól égetett. H: 7,1 cm, sz: 7,3 cm, v: 0,5–0,6 cm, ltsz: 2015.1.26.

29. Tál alakú kályhaszem saroktöredéke. Vörös színű, homokkal soványított, jól iszapolt, jól égetett, belső oldalán használatra utaló koromnyomok. H: 9,3 cm, mé: 11,6 cm, v: 0,9–1,1 cm, ltsz: 2015.1.23.

30. Fél kályhaszem aljtöredéke. Sárgásfehér színű, homokkal soványított, jól iszapolt, jól égetett. H: 7,6 cm, sz: 9,4 cm, v: 0,8–0,9 cm, ltsz: 2015.1.21.

Irodalom

- Boldizsár 2003 Boldizsár Péter: Az esztergomi vár kora Zsigmond-kori kályhacsempe leletei. Komárom–Esztergom Megyei Múzeumok közleményei 10 (2003) 107–125.
- Engel 1996 Engel Pál: Magyarország világi archontológiája 1301–1457. I-II. Budapest, 1996.
- Holl 1958 Holl Imre: Középkori kályhacsempék Magyarországon I. Az udvari központok műhelyei és hatásuk a vidéki fazekasságra (XIV. század – XV. század közepe). Budapest Régiségei XVIII (1958) 211–300.
- Holl 1971 Holl Imre: Középkori kályhacsempék Magyarországon II. Budapest Régiségei XXII (1971) 161–207.
- Holl 1985 Holl Imre: Dunántúli kályhacsempék (Udvari műhelyek szállításai a 15. században). Veszprém Megyei Múzeumok Közleményei 17 (1985) 209–220.
- Holl 1990 Holl Imre: Középkori kályhacsempék Magyarországon IV. Archaeologiai Értesítő 117 (1990) 52–76.
- Holl 2002 Holl Imre: Középkori kályhacsempék Magyarországon VIII. A Zsigmond-kori I. csoport mintakincsének és kronológiájának kérdéséhez. Budapest Régiségei XXXV (2002) 357–380.
- Holl 2010 Holl Imre: Középkori kályhacsempék Magyarországon XI. Címeres reprezentáció. In: A középkor és a kora újkor régészete Magyarországon I-II. Szerk.: Benkő Elek – Kovács Gyöngyi. Budapest, 2010. 709–757
- Koppány–Sági 1967 Koppány Tibor–Sági Károly: A kereki Fehérkő vár története. Somogyi Múzeum 9. Kaposvár, 1967.
- Koppány 1993 Koppány Tibor: A Balaton környékének műemlékei. Művészettörténet – Műemlékvédelem III. Budapest, 1993. 213–215.
- Kovács 2014 Kovács Bianka: Von der ungarischen Königsburg zur osmanischen Grenzbefestigung – die Burg Gesztes. Burgen und Schlössen. Zeitschrift für Burgenforschung und Denkmalpflege 55/4. 2014. 233–241.